

Dermenzhi - αντάρτης του “Potemkin”, διοικητής του μαχνοβίτικου στρατού και αναρχοκομμουνιστής

Του Nick Heath

Ο Dermenzhi (ή Dermendzhi), το όνομα του οποίου παραμένει μυστήριο μέχρι σήμερα, γεννήθηκε το 1880 στην επαρχία Ismail της Βεσσαραβίας της Ρωσικής Αυτοκρατορίας (και όχι στη Γεωργία όπως γράφει ο Alexandre Skirda). Η οικογένειά του ανήκε στη μεσαία τάξη. (σμ: Από διάφορες πηγές αφήνεται να εννοηθεί ότι ήταν ελληνικής καταγωγής, αλλά τίποτα δεν είναι σίγουρο). Άρχισε να εργάζεται στις ηλεκτρικές και τηλεγραφικές υπηρεσίες. Υπηρέτησε στο πολεμικό πλοίο “Potemkin” και πήρε μέρος στην ανταρσία του 1905, μετά την οποία ζήτησε καταφύγιο στη Ρουμανία όπου και έγινε αναρχοκομμουνιστής. Συμμετείχε στο έργο των αναρχικών ομάδων που δρούσαν αναμεσα στις κοινότητες των Ρώσων μεταναστών στη Γαλλία, την Ιταλία, την Ελβετία και τη Μεγάλη Βρετανία.

Με το ξέσπασμα της Επανάστασης του 1917 επέστρεψε στη Ρωσία. Στις αρχές του 1918 συνεργάστηκε με την ομάδα των αναρχοκομμουνιστών του Gulyai-Polye, στην Ουκρανία, στα μέλη της οποίας συμπεριλαμβανόταν και ο Νέστωρ Μαχνό. Τον Αύγουστο του 1918 συμμετείχε ενεργά στην εξέγερση εναντίον του αταμάνου Skoropadsky και των αυστριακών και γερμανικών στρατιωτικών υποστηρικτών του. Οργάνωσε και ήταν διοικητής ενός αναρχοκομμουνιστικού σώματος που στις αρχές του 1919 αριθμούσε 200-400 μαχητές. Συνδέθηκε με τους Μαχνοβίτες και στο συνέδριο ανταρτών της 4ης Ιανουαρίου 1919 εξελέγη διοικητής του 2ου Συντάγματος, το οποίο αποτελείτο από 1100 μαχητές.

Στη μαρτυρία του Viktor Belash που δόθηκε στην Τσέκα, περιγράφεται ως ένας εμπιαθής μεσήλικας άνδρας με μακριά μαλλιά μέχρι τους ώμους του και πάνω από τα μάτια του. Σημειώνουμε τη μόδα που επικρατούσε τότε με τα μακριά μαλλιά μεταξύ των μαχνοβιτών, που λέγεται ότι ξεκίνησε από τον Fedor Shchus και ακολουθήθηκε από άλλους αγωνιστές, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Μαχνό.

Στα μέσα Μαρτίου 1919 συνελήφθη με την κατηγορία της αντιμπολσεβίκικης προπαγάνδας από την Τσέκα, αλλά είχε απελευθερωθεί μέχρι το τέλος του μήνα. Στη συνέχεια συνεργάστηκε με τον μαχνοβίτικο στρατό.

Όταν οι Μπολσεβίκοι επιτέθηκαν στην περιοχή που ελεγχόταν από τους μαχνοβίτες στις 15 Ιουνίου 1919, άρχισε να κρύβεται με ένα απόσπασμα υπό τον Μαχνό και στη συνέχεια εκείνο το καλοκαίρι έλαβε μέρος σε αντάρτικες μάχες εναντίον των Ερυθρών και των Λευκών του Ντενίκιν. Ήταν ένας από τους διοργανωτές, μαζί με τους Budanov και Kalashnikov, της αναρχικής-μαχνοβίτικης ανταρσίας στο 58ο Κόκκινο Σύνταγμα στις 20 Αυγούστου, με αποτέλεσμα 40.000 μαχητές να ενωθούν με τις κύριες μαχνοβίτικες δυνάμεις.

Με την επιστροφή στην Ουκρανία των Ερυθρών τον Ιανουάριο του 1920 συνελήφθη και πάλι από την Τσέκα. Στα μέσα Φεβρουαρίου του 1920 προφανώς κατάφερε να δραπετεύσει. Δημιούργησε μια ένοπλη ομάδα 15 μαχητών, που επανασυνδέθηκε με τους Μαχνοβίτες στο Gulyai-Polye. Το καλοκαίρι με φθινόπωρο του 1920 υπηρετούσε και πάλι ως επικεφαλής των επικοινωνιών των μαχνοβιτών. Τον Οκτώβριο του 1920 διοργάνωσε και διηύθυνε για λογαριασμό του μαχνοβίτικου επιτελείου ξεχωριστό τάγμα τηλεγραφικής επικοινωνίας.

Στις 26 Νοεμβρίου του 1920, με το τέλος της τελευταίας στρατιωτικο-πολιτικής συμφωνίας μεταξύ Μαχνό και σοβιετικού καθεστώτος, εκδηλώθηκε επίθεση στο τάγμα από τον Κόκκινο Στρατό στο Polog, αλλά οι μαχνοβίτες κατάφεραν να διασκορπιστούν για να συνδεθούν μετέπειτα με το κύριο μαχνοβίτικο σώμα. Συμμετείχε, επίσης, σε επιδρομές των μαχνοβιτών την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1921.

Σκοτώθηκε σε μια μάχη ενάντια στους Κόκκινους στην επαρχία Χερσόν στις 19 Αυγούστου 1921.

*Πηγή: <http://socialist.memo.ru/>

Μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης.